

Ulf läser en bra bok

Det tar inte lång tid innan Ulfs mamma upptäcker att han har köpt bullar i hennes namn på bageriet.

Det tar bara en dag.

– Men lilla gubben, säger hon när dom dricker choklad och äter smörgåsar nästa kväll. Hur i hela fridens namn kunde du göra nåt så urbota dumt?

– Jag vet inte, säger Ulf. Jag var bara hungrig. Och så tänkte jag mej inte för.

– Det gör han aldrig, säger Janne.

Janne är Ulfs bror. Han är äldre och magrare än Ulf.

– Men du vet ju att vi har hur många bullar som helst hemma, säger mamma. Nu stod jag bara där som ett fån när fröken Larsson frågade om bjudningen var lyckad.

– Han käkar för mycket, säger Janne. Det är hela problemet. Och så smackar han när han tuggar.

Då säger pappa någonting på franska. Och sedan säger han att bullarna ska dras av från Ulfs veckopeng.

Därefter går han ner till sin sändarutrustning. För han orkar inte befatta sig med vardagens alla små förtretligheter. 🖐️

Ulfs pappa är sändaramatör. Och som dom flesta sändaramatörer är han en smula tokig. På helgerna och om kvällarna pratar han hela tiden med sändaramatörer i andra länder. Han pratar i sin mikrofon i Stureby och dom kan höra hans röst i sina högtalare i Nya Guinea eller Australien eller var som helst. Sedan skickar dom kort som kallas QSL-kort till varandra. Och över allt på jorden är sändaramatörerna kamrater och kallar varandra för konstiga namn, som till exempel DL 1 KW eller ZC 12 AA.

Ulfs pappa heter SM 5 FL.

Efter en stund går Ulf också ner till bottenvåningen.

Han sitter på dyschan och är tyst. För då pappa pratar med utlandet måste han och hans bror Jan vara tysta.

Ulf funderar på livet och Lasse. Han hör på pappa som pratar i mikrofonen. Och han hör pipen och de märkliga rösterna från radiomottagaren

– Hallo! Hallo! This is SM 5 FL, säger pappa.

– Pratar du med Grönland nu? undrar Ulf.

– Nej, jag försöker få kontakt med Saudi-Arabien, säger pappa och vrider ivrigt på rattarna.

– Jo pappa, säger Ulf. Det är något som jag tänker på.

Han tittar på pappa som sitter i sin grå knäppkoffa vid skrivbordet där jordgloben står och lyser. Han tänker att han ska tala om för honom hur det egentligen var med

dom där bullarna i bageriet. Och då ska hans pappa komma och sätta sig intill honom på dyschan och lukta tandläkare och säga precis vad han ska göra.

– Vadå? muttrar pappa. Vad tänker du på?

– På livet, säger Ulf.

– Jaja, säger pappa. Men nu får du hålla tyst. Jag sänder som du ser. Ta en bok och titta i så länge.

Då gör Ulf det.

Det finns fullt av böcker i pappas bibliotek. Där finns *Greven av Monte-Christo*. Där finns *Myteriet på Bounty*, en annan av pappas favoriter. Och så finns det dom som handlar om hur man ska uppfostra sina barn. Men den som Ulf bläddrar i heter *Min far är kannibal*. I den finns det fotografier av nakna pygmékvinnor som är insmorda i grisfett och har benknotor i händerna.

Den har han tittat i tusen gånger. Så efter en stund tröttnar han och tar en annan istället. Det är en bok som han aldrig sett förut. Den har grön rygg och heter *Hypnosens Grunder*.

Det är en tjock bok fullsmockad med pyttesmå bokstäver.

Men då han väl kommer igång att läsa så förstår han att det är en bra bok som han har fått tag i. För den suger tag i honom från första början. Och sedan kan han inte sluta läsa. 🖐️

Han glömmer kvinnorna som är insmorda i grisfett.

som pappas guldklocka framför deras simmiga ögon.

– Men kära vän, säger pappa när han ska släcka i bot-tenvåningen. Sitter du fortfarande här? Ska du inte gå upp och lägga dej?

– Snart, mumlar Ulf. Jag ska bara läsa färdigt. Nu har jag bara åttionio sidor kvar.

Då får han en kram av pappa.

– Sitt inte uppe för länge bara, säger han.

– Närå, säger Ulf.

Men det gör han.

Han sitter kvar tills han somnar in på dyschan med huvudet på pappas svarta kudde och *Hypnosens Grunder* över bröstet.

Han glömmer sin pappa och rösterna som kommer ur hans apparat. För det här är en bok som han kan ha verklig nytta av, det känner han.

Så medan det mörknar allt mer sitter han på dyschan och läser. Och han tittar på bilderna i boken. Det är bilder av människor som ligger på sängar medan den som hypnotiserar pendlar med något som ser ut precis